

24/11/2023 14:16 | Zamieścił: Tomasz Opaliński, Autor: Biuro Wydawnicze

Wiersze czytelników i ciekawostka z Mazowsza

Zachęcamy pełnoletnich mieszkańców Mazowsza do dzielenia się z Czytelnikami pisanymi przez siebie wierszami. Utwory wraz z krótką notką biograficzną prosimy przysyłać na adres e-mail: sercepolski@mazovia.pl

Bogdan Kwiatkowski

Mieszkaniec Skarszyna (gm. Naruszewo), od kilkunastu lat na emeryturze rolniczej. Wiersze pisze od dawna, ale wyłącznie do szuflady.

Moja wioska

Co mi tam Pieścidła,
Nacpolsk, Worowice
Ja w swoim Skarszynie
Mieszkam całe życie.

W Skarszynie się urodziłem
Swoją młodość tu spędziłem
Całe moje życie
Dla niego poświęciłem.

Chociaż jest za lasem
Na skraju powiatu
Reklamuję go czasem
Ja całemu światu.

Wioska to zwyczajna
Jakich w gminach wiele
Ale tutaj naprawdę
Żyje się weselej.

Nie ma tu rozkoszy
Nie ma pięknych wili
A ludzie tu prości
I bardzo gościnni.

Krajobraz jest u nas
Bardzo malowniczy
Rosną tu buraki
I łany pszenicy.

Są lasy szumiące

Gdzie ptaszki śpiewają
Są też i zające
Bo biegać gdzie mają.

Tyle tu zieleni
Słońca i powietrza
Czy gdzieś od Skarszyna
Może być wieś lepsza.

Żyjemy tu skromnie
I nie narzekamy
Bo my wioskę Skarszyn
Tak bardzo kochamy.

Martyna Murawska

Pochodzi z Rogozina (powiat płocki). Autorka tekstów, nauczycielka, wokalistka z zamiłowania. Pasjonatka terapii poprzez sztukę. Jej pierwszą próbą wydawniczą jest tomik pt. „Tylko tyle”.

A kiedy

A kiedy niebo mi spadnie na głowę,
świtem obudzą pioruny lipcowe,
horyzont skryją kożuchy z mleka,
jeszcze uwierzę... że szczęście czeka.

A kiedy woda wypłynie z chmury,
uleci w eter zapach po burzy,
ujrzę, jak szarość w nicość ucieka,
jeszcze uwierzę... że szczęście czeka.

A kiedy stanę na krańcu świata,
gdzie niebo z ziemią się słowem splata
a na jej krawędzi mi zadrży powieka,
jeszcze uwierzę... że szczęście czeka.

A kiedy wreszcie sztormy ustaną,
ucichną grzmoty, lękać przestaną,
dotknę spokoju, włożę go w serce,
może uwierzę... to właśnie szczęście.

Lata mijają, a „salonka” ta sama

W obu ekranizacjach „Znachora” Tadeusza Dołęgi-Mostowicza: tej z 1982 r. w reżyserii Jerzego Hoffmana i tej z 2023 r. w reżyserii Michała Gazdy, w scenie powrotu hrabiego Leszka Czyńskiego z rehabilitacji w Szwajcarii, widzimy wagon salonowy Ashx 01. Słynna „salonka” jest jednym z eksponatów Stacji Muzeum (placówka samorządu Mazowsza).

Wnętrze

PIOTR MICHAŁSKI

UWAGA

Informacje opublikowane przed 1 stycznia 2021 r. dostępne są na stronie archiwum.mazovia.pl